

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за администрацията

(Обн., ДВ, бр. 130 от 1998 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 1999 г. - бр. 8 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 67 от 1999 г., бр. 64 и 81 от 2000 г., бр. 99 от 2001 г.; попр., бр. 101 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30, 69 и 102 от 2006 г., бр. 46 и 78 от 2007 г., бр. 43 и 94 от 2008 г., бр. 35 и 42 от 2009 г. и бр. 24 и 97 от 2010 г.)

§ 1. В чл. 3 след думата „осъществяват” се добавя „общото”.

§ 2. В чл. 4, ал. 3 се създава изречение второ:

„В администрацията на Министерския съвет могат да се създават и самостоятелни отдели.”

§ 3. В чл. 8 се създава ал. 3:

„(3) Главният секретар се назначава от съответния орган на държавна власт.”

§ 4. Член 21 се изменя така:

„Чл. 21. (1) Министерският съвет може да създава съвети като постояннодействащи консултативни органи на правителството, осигуряващи координация в сферата на изпълнителната власт, както и сътрудничество с други държавни органи, органи на местното самоуправление и с неправителствени организации при определянето и провеждането на държавната политика в дадена област или по особено важни въпроси от обществена значимост.

(2) Съветите по ал. 1 се ръководят от министър-председателя или от друг член на правителството и включват еднолични органи на изпълнителната власт или техни заместници, както и членове на колегиални органи на изпълнителната власт.

(3) Членове на съветите могат да бъдат и други държавни органи при предварително изразено от тях съгласие.

(4) За участие в съветите могат да се привличат и представители на органи на местното самоуправление при предварително изразено от тях съгласие.

(5) За участие в съветите могат да се привличат и неправителствени организации, имащи отношение към дейността на съответния съвет. В постановлението за създаване на съвета могат да се предвиждат критерии за кандидатстване на организациите.

(6) Съветите се състоят от председател и членове. Когато това е предвидено в постановлението за създаването им, съветите формират основен състав от постоянни членове по ал. 2-5 и разширен състав, включващ ръководителите на работните групи по чл. 22, ал. 2 и наблюдатели от организации по ал. 5. Наблюдателите участват в работата на съвета без право на глас.”

§ 5. Създава се нов чл. 22:

„Чл. 22. (1) Съветите организират и осъществяват определените им задачи въз основа на приета от тях годишна работна програма.

(2) Съветите могат да създават работни групи за изготвяне на проекти на стратегически документи и нормативни актове или на други експертни предложения по конкретни въпроси, свързани с компетентността им. В състава на работните групи могат да се включват служители в администрациите на органите по чл. 21, ал. 2, 3 и 4 и експерти на организациите по чл. 21, ал. 5.

(3) Финансовото осигуряване на дейността на съвета е за сметка на бюджета на администрацията по чл. 22а, ал. 1. Председателят, членовете и наблюдателите не получават възнаграждение за участието си в съвета.

(4) Съветите представят ежегоден доклад за дейността си пред Министерския съвет.”

§ 6. Създават се чл. 22а и 22б:

„Чл. 22а. (1) Съветите се създават, преобразуват се и се закриват с постановление на Министерския съвет въз основа на мотивирано предложение. В постановлението за създаване на съвета се определят неговите задачи и структурен състав, както и администрацията, осигуряваща експертното и техническото му подпомагане.

(2) Организацията на дейността на съветите, както и редът за тяхното конституиране се уреждат с правилник, приет от Министерския съвет, доколкото друго не е предвидено в постановлението по ал. 1.

(3) Правилникът по ал. 2 се прилага и от съвети, създадени със закон или по реда на чл. 45, ал. 1, чл. 47, ал. 8 и чл. 54, ал. 8, доколкото това е предвидено в техния устройствен акт.

Чл. 226. (1) Съветите се подпомагат в своята дейност от секретариати, които са административни звена в специализираната администрация, на които са възложени функции на секретариат, или самостоятелни административни звена в нея.

(2) Дейността на секретариатите се ръководи и организира от секретар на съвета, който може да бъде и член на съвета.”

§ 7. В чл. 40 ал. 4 се изменя така:

„(4) Общото ръководство на администрацията на Министерския съвет се осъществява от министър-председателя.”

§ 8. В чл. 42 ал. 3 се изменя така:

„(3) Общото ръководство на министерството се осъществява от съответния министър. Министерството се представлява от министъра или от овластено от него длъжностно лице.”

§ 9. В чл. 45 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „консултативни звена” се заменят с „експертни консултативни звена”.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Съветите по ал. 1 могат да включват експерти, както и представители на неправителствени организации, имащи отношение към дейността на съответното министерство.”

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) Министърът може да създава работни групи за изготвяне на законопроект или проект на акт от компетентността на правителството, за чийто вносител той е определен. В състава на работната група могат да бъдат включени и служители от други администрации със съгласието на съответния главен секретар, съответно на постоянния секретар на отбраната и на постоянния секретар на Министерството на външните работи.”

4. Досегашните ал. 3 и 4 стават съответно ал. 4 и 5.

§ 10. В чл. 47, ал. 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. В изречение първо думите „консултативни звена” се заменят с „експертни консултативни звена”.

2. Създава се изречение трето:

„Съветите могат да включват експерти, както и представители на неправителствени организации, имащи отношение към дейността на съответната държавна агенция.”

§ 11. Член 53 се отменя.

§ 12. В чл. 54, ал. 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. В изречение първо думите „консултативни звена” се заменят с „експертни консултативни звена”.

2. Създава се изречение трето:

„Съветите могат да включват експерти, както и представители на неправителствени организации, имащи отношение към дейността на съответната изпълнителна агенция.”

§ 13. В чл. 63 думите „и областните администрации” се заменят с „областните администрации и съветите по чл. 21, ал. 1”.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 14. В срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон:

1. Министерският съвет:

а) да приеме правилника по чл. 22а, ал. 2 от Закона за администрацията;

б) да приведе приетите от него актове за създадените съвети в съответствие с този закон.

2. Министрите, председателите на държавните агенции и изпълнителните директори на изпълнителните агенции да закрийт или да приведат в съответствие създадените от тях съвети, които не отговарят на изискванията на този закон.

§ 15. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г.; бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г.; бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. - бр. 91 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2010 г. и бр. 1 и 18 от 2011 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2, ал. 4, изречение първо след думите „от главния секретар“ се добавя „съответно от постоянния секретар на отбраната и на постоянния секретар на Министерството на външните работи” и се поставя запетая, а в

изречение второ след думите „на главния секретар“ се добавя „съответно на постоянния секретар на отбраната и на постоянния секретар на Министерството на външните работи” и се поставя запетая.

2. В чл. 6:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) Органът по назначаването може да възложи своите правомощия или отделни свои правомощия по служебното правоотношение с лицата от администрацията на главния секретар, съответно на постоянния секретар на отбраната и на постоянния секретар на Министерството на външните работи, съответно на секретаря на общината, освен в случаите, когато в закон е предвидено друго.“;

б) в ал. 3 след думите „по ал. 2” се поставя запетая и се добавя „с изключение на назначаването, преместването по чл. 81б, прекратяването на правоотношението, както и налагането на дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 5” и след думата „поделения” се поставя точка и текстът до края се заличава.

3. В чл. 12, ал. 2 думите „в друга администрация” се заличават.

4. Член 29 се изменя така:

„Чл. 29. (1) При встъпването си в длъжност държавният служител е длъжен да декларира своето имотно състояние пред органа по назначаването.

(2) Всяка година до 30 април държавният служител е длъжен да декларира пред органа по назначаването своето имотно състояние, както и получените през предходната календарна година възнаграждения, свързани с полагане на труд извън служебното правоотношение, и основанията за тяхното получаване.”

(3) Декларирането по ал. 2 се извършва по образец, утвърден с наредбата по чл. 8, ал. 2.“

5. В чл. 56 след думата „служебен” се поставя запетая и се добавя „трудоу, и/или осигурителен”.

6. В чл. 74:

а) в ал. 3 думите „чл. 81а и 81б или” се заменят с „чл. 81а, 81б и чл. 82, ал. 2-4, както и”;

б) алинея 4 се отменя.

§ 16. В чл. 107а от Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм. и доп., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1993 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. -

бр. 69 от 1995 г.; изм. и доп., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. - бр. 52 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. - бр. 91 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 100 и 101 от 2010 г. и бр. 18 и 33 от 2011 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 4 се изменя така:

„(4) При сключването на трудовия договор служителят е длъжен да декларира своето имотно състояние пред лицето по ал. 6.”

2. Създава се нова ал. 5:

„(5) Всяка година до 30 април служителят е длъжен да декларира пред лицето по ал. 6 своето имотно състояние, както и получените през предходната календарна година доходи от договори за допълнителен труд по чл. 111, доходи от възнаграждения по извънтрудови правоотношения, както и работодателя/възложителя, който ги е изплатил.”

3. Досегашната ал. 5 става ал. 6 и в нея накрая се добавя „или от постоянния секретар на отбраната и на постоянния секретар на Министерството на външните работи“.

4. Досегашните ал. 6-10 стават съответно ал. 7-11.

§ 17. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник”.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на ..... 2011 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Щецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за администрацията

Законопроектът цели създаването на обща уредба относно консултативните съвети. Регламентира се единно основание за създаването на консултативните съвети като административни структури, създадени от Министерския съвет. Съгласно новата редакция на чл. 21, ал. 1 от Закона за администрацията съветите са постояннодействащи консултативни органи на правителството, осигуряващи координация в сферата на изпълнителната власт, както и сътрудничество с други държавни органи, органи на местното самоуправление и с неправителствени организации при определянето и провеждането на държавната политика в дадена област или по особено важни въпроси от обществена значимост.

Законопроектът предвижда отмяна на чл. 53 и съответни изменения и допълнения на чл. 45, 47 и 54. Съгласно предвидените промени в чл. 45, 47 и 54 от Закона за администрацията министрите, председателите на държавните агенции и изпълнителните директори на изпълнителните агенции ще могат да създават консултативни звена само с експертен характер за решаване на проблеми от специалната им компетентност.

Законопроектът предвижда:

- Съветите да се ръководят от министър-председателя или от друг член на правителството и да включват еднолични органи, техни заместници, както и членове на колегиални органи на изпълнителната власт;

- В съветите да могат да се привличат за участие както представители на други държавни органи и органи на местното самоуправление, така и представители на неправителствени организации, имащи отношение към дейността на съответния съвет;

- По-широко участие на представители на неправителствени организации, като е уредена възможността съветите да формират наред с основния състав и разширен състав, включващ наблюдатели без право на глас;

- Съветите да организират и осъществяват определените им задачи въз основа на приета от тях годишна работна програма;

- Съветите да представят ежегоден доклад за дейността си пред Министерския съвет;

- Съветите да могат да бъдат експертно подпомагани чрез създадени от тях работни групи;

- Председателят, членовете и наблюдателите да не получават възнаграждение за участието си в съвета.

Урежда се видът на акта, с който се създават, преобразуват и закриват съветите – постановление на Министерския съвет, като се изисква създаването на всеки съвет да е въз основа на мотивирано предложение. В постановлението за създаване на съответния съвет ще се определят неговите задачи и структурен състав, както и администрацията, осигуряваща финансовото, експертното и техническото му подпомагане.

Предвижда се организацията на дейността, както и редът за конституиране на всички съвети по чл. 21, ал. 1 да се уредят с правилник, приет от Министерския съвет. Този правилник ще се прилага за всеки съвет, доколкото друго не е предвидено в постановлението за създаването му. Предвижда се също така приложимостта на съдържащите се в правилника правила и по отношение на съвети, създадени със специален закон или по реда на чл. 45, чл. 47, ал. 8 и чл. 54, ал. 8 от Закона за администрацията, доколкото това е предвидено в техния устройствен акт.

Въвежда се задължение за Министерския съвет да приведе вече приетите от него актове за създаване на съвети в съответствие с новата законова уредба, както и задължение за съответните министри, председатели на държавни агенции и изпълнителни директори на изпълнителни агенции да закрият създадените от тях съвети, с изключение на тези, които функционират като експертни консултативни звена.

С предлаганите изменения в Закона за държавния служител се цели разширяване обхвата на делегацията по чл. 6, ал. 2 чрез предоставяне възможност на главния секретар да се възлагат и правомощията по назначаването, преместването по чл. 81б, прекратяването на правоотношението, както и налагането на дисциплинарни наказания по чл. 90, ал. 1, т. 3, 4 и 5. Главният секретар ще може да упражнява всички правомощия по служебното правоотношение с държавните служители в администрацията, след като той е лицето, което я ръководи и носи отговорността за нейната работа. Същевременно органите на държавната власт, чиито основни функции са свързани с разработването на политики, ще могат да се съсредоточат върху изпълнението на тази си дейност. Като резултат ще намалее административните им задължения, свързани със служебните правоотношения със служителите от подпомагащата ги администрация. Органът на държавната власт ще може да възложи само отделни права или генерално да прехвърли всички свои права по служебното правоотношение на главния секретар. Делегацията не засяга служители, за които в закон е предвидена специална уредба на служебните правоотношения.

По отношение на служителите в териториалните звена или в териториалните поделения органът може да овласти с правата по служебното правоотношение главния секретар или да делегира на ръководителите им

отделни правомощия по служебното правоотношение с изключение на назначаването, преместването по чл. 81б, прекратяването на правоотношението, както и налагането на дисциплинарното наказание по чл. 90, ал. 1, т. 5 – „уволнение”.

Действащата разпоредба на чл. 12 регламентира изпитателния срок само при преназначаване и при постъпване в друга администрация. Остава неуреден случаят при прекратяване на служебното правоотношение и последващо назначаване в същата администрация. С предложеното изменение се урежда и тази хипотеза.

Въвежда се задължение за държавния служител да декларира пред органа по назначаването своето имотно състояние, както и получените през предходната календарна година възнаграждения, свързани с полагането на труд извън служебното правоотношение, и основанията за тяхното получаване. Промяната е свързана с осигуряването на прозрачност при изпълнение на служебните задължения и превенцията срещу корупцията сред служителите в държавната администрация.

С изменението на чл. 107а от Кодекса на труда се предлага въвеждане на задължително деклариране и от работещите по трудово правоотношение в държавната администрация на доходи от договори за допълнителен труд по чл. 111 от Кодекса на труда, доходи от възнаграждения по извънтрудови правоотношения, както и работодателя/възложителя, който ги е изплатил, аналогично на предложеното изменение в чл. 29 от Закона за държавния служител.

Урежда се правото на платен годишен отпуск, което ще се упражнява вече и при наличие на 8 месеца трудов и/или осигурителен стаж, а не само при наличието на служебен стаж.

Предложени са и изменения в Закона за администрацията, които са в пряка връзка с измененията в Закона за държавния служител, както и някои уточняващи текстове.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

